

[Glistrup.]

bare, det er uretfærdigt, når man kommer med sådan noget gammelt noget. De kommer op og ser den kødrand af folk, der sidder deroppe af embedsmænd, som skal behandle deres sager. De klager til landsskatteretten, og sagerne går frem og tilbage fra det ene kontor til det andet kontor. Alle disse mange kontorbehandlinger medfører ikke, at sagerne bliver retfærdigere løst, at ligningen bliver rigtigere, men blot et fejlforbrug af arbejdskraft både i den offentlige sektor og i den private sektor, så længe man fortsætter med at behandle sager på den måde.

Der må en ny tænkning til heroverfor. Vi har tilstrækkelig mange gange her i dette høje ting hørt det, som vi nu hørte igen i dag fra hr. Jens Foged, fra hr. Hagen Hagensen, fra hr. Børge Johansen om, at vi skal bare håbe på, at antallet af skattesager falder, og at finansministeren nok er godt på vej til at gennemføre ordninger, sådan at antallet af skattesager falder. Men hvad er realiteterne? År efter år bliver der flere og flere skattesager. Hvad er det, finansministeren kommer til finansudvalget med? Er det glædelige meddelelser om, at nu kan han spare på antallet af ansatte i landsskatteretten? Nej, det er hele tiden: der skal ansættes flere og flere. Systemet bliver mere og mere håbløst at få til at fungere, og derfor bliver det nødvendigt med nytænkning. Det er ikke nok bare med fromme tanker som hr. Jens Fogeds eller hr. Hagen Hagensens om, at det nok bliver bedre. Det giver slet ikke nogen kontakt med virkeligheden at flyve helt derop på skyerne, som socialistisk folkepartis ordfører gjorde, idet han sagde, at vi nok bare skal have en bedre skattemoral her i landet. Ja men færdes hr. Poul Dam da aldrig nogen sinde ude i dette land og ser, hvordan skattemoralen bliver dårligere og dårligere dag for dag, uge for uge, måned for måned? Troen på, at man bare ved at besværgе noget herindefra kan opnå en højere skattemoral, er da aldeles forfejlet.

Hr. Gudme og hr. Kaj Hansen var inde på, at vi da bare kan lave bedre skatteregler. Det har vi jo også hørt i årevis. Men det er umuligt i et moderne samfund at lave et ordenligt indkomstskattesystem. Det kan man lige så godt forstå én gang for alle: det kan ikke lade sig gøre. I et samfund, der

markeds-mæssigt åbner for landegrænserne, hvor man specialiseres mere og mere, er det aldeles umuligt at gennemføre noget som helst indkomstskattesystem, som på nogen som helst måde kan komme til at fungere bare med tilløb til at være rimeligt og retfærdigt. Og det vil blive værre og værre, efterhånden som tingene udvikler sig.

Det er røster og tanker fra fortiden, når hr. Gudme eller hr. Kaj Hansen tror, at man kan lukke hullerne i skattelovene eller på anden måde gribe ind.

Kristeligt folkepartis ordfører, hr. Heinesen og hr. Kaj Hansen var inde på, om dette ikke ville være en begunstigelse af intelligenseliten eller til fordel for dem, som meget har — disse klassemodsatninger, som man jo altid spiller op med, når man kommer ind på at diskutere skattelovforslag. Men det har jo heller ikke noget at gøre med skattevirkeligheden, som den virkelig fungerer. Dette lovforslag er bestemt ikke nogen begunstigelse af intelligenseliten, hvis skattesager jo normalt drejer sig om væsentlig større beløb end de sølle 40.000 kr., som omhandles i dette forslag, som blot er nødvendigt, for at der kan blive en tilstrækkelig bred kreds ud over landet, som kan føle tryghed.

Hr. Heinesens opfattelse af, at det specielt skulle være til fordel for de selvstændige erhvervsdrivende, har heller ikke noget på sig, idet det selvfølgelig er op til skattevæsenet at tilrettelægge sin praksis sådan, at man ikke specielt tager lønmodtagerne først, at man ikke følger det af hr. Poul Dam så levende beskrevne Parkinsons princip.

Dette forslag opfordrer ikke på nogen som helst måde til snyderi. Det er et forslag, som hidfører, at folk ikke kommer ud for ændringer, der føles som urimeligheder i familieøkonomien, uden at det kommer til at koste staten en øre, på en måde, så vi nationaløkonomisk får overført arbejdskraften til at tage sig af væsentlig fornuftigere ting. Det er et forslag, der modsat andre skatteforslag er formuleret således, at dets indhold i detaljer meget hurtigt vil blive folkeligt fælles-eje, således at alle og enhver ved, hvad loven indeholder.

Hr. Heinesen har selvfølgelig ret i, at man kan sige som altid, når der kommer forenklingsforslag med skarpe grænser: ja men